

PLF - NYTT

Medlemsblad för PLF

Nr 48 februari 1999

PERSON- och LOKALHISTORISKT FORSKARCENTRUM OSKARSHAMN

Ur led är tiden - hur mycket?

Av Thor Sjöberg

Nytt år, nya tag! Vad är verkligt? Bara för att ett datum har passerats och någon siffra ändrats så blir det genast något nytt och fascinerande. Eller?

Vår västerländska tideräkning baseras på bestämmelser som fastställts vid olika tillfällen genom tidernas lopp. Vi firar och har oss, skjuter raketer och korkar upp flaskor. Varför gör vi det? Hur vet vi att det är rätt tid som vi firar. I andra kulturer och religioner firas årsskiftet vid andra tidpunkter på året. Bara en sådan sak som årets längd har inte varit helt fastställd förrän i senare tid. Romarna t ex bortsåg från ett antal månader under vintern, den årstid då det inte gick att föra krig.

Inför det så kallade milleniumskiftet, när vi lämnar ett århundrade för att börja ett nytt, kommer då våra datorer att bortse från att vi människor har en tideräkning som dessa inte fått vara med att bestämma över? Vem kommer att få det slutgiltiga avgörandet? Människan eller maskinerna? Man talar om självbestämmande datorer, datorer som kan avgöra vad som är rätt eller fel i olika sammanhang. Kanske det här är ett sådant tillfälle då maskiner vi skapat, tar över och driver sina egna teorier om utvecklingen vidare. "Människan spår och Gud rår" är ett talesätt. Det kan komma att ändras till "Människan spår och Datorerna rår".

Kanske det varit bättre om vi hade haft en annan tideräkning. Eller att det fastställdes att Kristus i verkligheten föddes först år 4 e Kr. Då skulle vi idag ha haft år 2003 och skiftet mellan 19:de och 20:de seklet hade varit historia idag. Hur som helst,

UR INNEHÅLLET

Kallelse till årsmöte	2
Vallonerna.....	3
Domstolsprotokollen berättar ...	5
Jonas Nilsson Stolt.....	6
Läsövning.....	7
Fakta om befolkningsstatistik ...	8
Släktforskarnas årsbok	8
Nya medlemmar	9
Torpet Rävklinten.....	9
Efterlysning.....	10
Lösning till läsövning.....	10
Databasen, antal poster	10

så om nu tiden är ur led vem är då den som ska vrida den rätt igen? Redan Shakespeare i dramat Hamlet tar upp denna fråga. Och trots allt vatten som flutit under Londons broar sedan den tiden, så kan frågan ställas - har vi kommit närmare någon lösning?

Tydligen inte eftersom våra datorkonstruktörer inte ens tänkte så långt framåt. Det är svårt att förutsäga framtiden, vi tittar gärna bakåt när vi vill göra detta. Vi kommer snart att nå en datumgräns, kommer vi att passera den lugnt och sansat eller kommer den att fungera som ett farthinder som passeras i för hög fart, vi tar ett skutt upp i luften och landar med en skräll, omtumlade och desorienterade. Men det är kanske vad vi behöver. Något som ruskar om oss och får oss att tänka till.

Vad som än händer får jag önska god fortsättning på året och hopp om en inte alltför våldsamt passage av gränsen mellan två sekel.

KALLELSE

**Person- och Lokalhistoriskt Forskarcentrum
håller
årsmöte lördagen den 20 februari 1999 kl. 10.00
i Logelokalen, Stora Torget 5, 2 tr, Oskarshamn.**

På dagordningen:

Årsmötesförhandlingar. Val av styrelse och andra funktionärer.

**Roger Axelsson, från Stockholm, kommer och talar över ämnet "Digerdöden
i mellersta Kalmar län".**

Kaffeservering, lotteri.

Det blir även möjlighet till sökning i databasen.

PLF:s styrelse och uppdrag under verksamhetsåret 1998/99

Namn	Uppdrag	Telefon	E-post
Thor Sjöberg	ordf., redaktör	0491 - 330 39	thor.sjoberg@oskarshamn.mail.telia.com
Barbro Sander	v ordförande	0491 - 750 30	
Kurt Stenfelt	sekreterare	0491 - 120 56	
John-Olof Dillström	kassör	0491 - 919 22	
Sam Blixt	dataansvarig	0491 - 151 28	sam.blixt@oskarshamn.se
Britt Maria Ekstrand	ledamot	0491 - 186 55	
Irene Rudvall	ledamot	0491 - 925 68	
Birgitta Drehmer	ledamot	0491 - 157 41	
Anders Rotviker	ledamot	0491 - 620 11	
Birgit Stenfelt	suppleant	0491 - 120 56	
Sten Lundin	suppleant	0491 - 610 58	
Lars Svensson	suppleant	0491 - 841 75	

PLF-NYTT, medlemstidning för Person- och Lokalhistoriskt Forskarcentrum, Oskarshamn. Utkommer fyra gånger per år. Upplaga omkring 1100 exemplar. Manus till artiklar och andra skriftliga bidrag sändes till PLF, Box 23, 572 21 OSKARSHAMN. Utdrag ur artiklar får göras med angivande av källa och författare. P L F - NYTT nr 49 utkommer i april 1999.

Vallonerna - ett främmande inslag bland Sveriges befolkning

Några funderingar omkring deras hitkomst och villkor

Av Thor Sjöberg

Vad säger uttrycket "vi är av vallonsläkt"? Det kan finnas tradition inom en släkt att man härstammar från någon av de valloner som kom hit för länge sedan. Och många gör det utan tvekan. För att fastställa sanningen är det bäst att företa forskning om släktens ursprung.

Förvanskning och försvenskning av vallonnarnas namn vållar också huvudbry. Förändringen skedde oftast ganska snabbt bl a genom svårigheten att stava eller uttala namnen, därför undveks de. Här har vallonerna själva, prästerna och skrivare i olika sammanhang stor skuld. Ofta skrevs endast förnamnet med tillägg av yrke. Förändringarna av namnen kan även ha sitt ursprung i att genom förändring blev man mera en infödd än en invandrare. "Fransoserna" som de kallades sågs ju inte alltid med blida ögon.

Förföljelse eller arbetslöshet

Bakgrunden till den import av arbetskraft som gjordes under 1600-talets första del var järnhanteringen. Det behövdes arbetskraft och redan kunnig sådan. Nere i Europa var hanteringen i omvandlingen av malm till järn och stål längre framskriden. En begynnande ekonomisk kris i samband med att tillgången på malm och skog började sina minskade antalet arbetstillfällen och arbetslösheten ökade utvandringen från vallonområdena. Därmed följde samtidigt en önskan att förbättra sina levnadsvillkor. Vissa personer menar dock att emigrationen från Europa upp hit till denna karga Norden skulle ha religiösa förtecken. Bl a brukspredikanten Per Pehrsson ifrån norra Uppland påstod att den katolska förföljelsen hade drivit vallonerna att utvandra. Båda orsakerna kan nog ha sin riktighet men att de var yrkesmän med förankring i bearbetning av järnet var nog den viktigaste orsaken till att de fick fotfäste i landet.

Vallonernas insatser i fråga om Sveriges ekonomiska och kulturella utveckling kan utan undantag villigt erkännas. För järnindustrin var de en viktig

faktor som förstärkte utvecklingen mot en kommande storhetstid. Det s.k vallonsmidet blev ett viktigt inslag i den svenska järnhanteringen. Arbetskraften var emellerid ett problem för den växande bergshanteringen. Yrkeskunniga arbetare saknades, så ock inom andra arbetsområden. I gruvorna ville inte folk arbeta på grund av olycksrisken.

Antalet valloner som kom till bruken i Sverige under 1600-talet kan inte med säkerhet anges. Även invandrare från andra länder kom ju också hit under denna tid för att arbeta inom olika näringsgrenar. Det har också betydelse om man räknar endast yrkesverksamma personer eller om hustrur och barn är medtagna. Från början kom nog bara männen, men sedan förhållandena stabiliserats flyttade även familjerna hit. En del av männen återvände till ursprungslandet efter det att kontraktstiden gått ut. I mitten av 1600-talet kan kanske antalet valloner som kommit till Sverige uppskattas till ett tusental och familjemedlemmar och ättlingar till ca 5000.

Lång arbetstid men även fördelar

Hur var då arbets- och löneförhållanden under denna tid för dessa människor? Kontraktet som gjorts upp vid rekryteringen angav att den anställde förbundit sig att inte ta anställning hos annan arbetsgivare utan tjäna i trohet och utan protester åtlösa de order som gavs. Arbetstiden var lång. Omkring 14 timmar sommar och några timmar kortare vintertid. Olika regler för utbetalning av lön tillämpades vid ersättning för sjukdom, avdrag vid fel i arbetet eller uteblivande från arbetet utan giltiga skäl. Barndop eller bröllop gav ledighet. Dessa regler och bestämmelser förutsatte en stor solidaritet mellan kollektivet efter som man ersatte varandra vid bortovaro och delade förlusterna vid fel o dyl. Bruksarbetarna hade även en del fördelar som tydligen var betingade av att tillverkningen var viktig för landet. De kunde till exempel undantas från krigstjänst och där bruksherren istället betala skatt till kronan.

Vallonerna fick skriva kontrakt på den utlovade anställningen. Där stod bl a att personen eller personerna i fråga reste till Sverige av egen fri vilja. Arbetarna förband sig att arbeta ett visst antal år och mot en överenskommen lön. Till och från Sverige skulle de föras utan kostnad. Sedan kontraktet skrivits under utbetalades en viss summa pengar i förskott. Om familjen stannade kvar i hemlandet förmedlades en del av mannens inkomst till hustrun. Utplacering vid de olika brukerna skedde efter behov. De personer som var mästare fick ofta flytta från det ena bruket till det andra allt efter hur deras insats behövdes för att rätta olika missförhållanden eller för att förbättra driften.

Lönebildningen var långt ifrån enhetlig och varierade från bruk till bruk. Var någon missnöjd med sitt arbete kunde vederbörande inte byta arbetsgivare utan då var enda utvägen att rymma. Efter som de flesta inte kunde varken läsa eller skriva så var okunnigheten om vad som väntade i det nya landet stor. Arbetet utfördes på ackord av smederna, medan andra arbetare hade dag- eller veckolön. Avräkning gjordes vissa gånger per år och under tiden mellan dessa kunde arbetarna ta ut olika produkter från brukets magasin. Vallonsmederna var nog i viss mån privilegierade genom att de var eftersökta yrkesmän och en social skillnad fanns mellan dessa och de övriga arbetarna vid brukerna. Utjämning kom så småningom genom upplärning av den inhemska arbetskraften.

Brist på yrkesmän

Konkurrensen om vallonsmederna var stor på grund av bristen på inhemska yrkesmän. Många brukspatroner gjorde så att de hellre försökte att vinna över smeder från andra bruk än att själva värva direkt från deras hemländer. Inte bara inom Sverige var omflyttningen en allvarlig sak, utan även från t ex Norge och Ryssland förekom allvarliga försök att värva folk från de svenska brukerna.

Som en följd av större krav på järnets kvalitet vid kanontillverkning blev efterfrågan på lämplig och kunnig arbetskraft svår att tillfredsställa. Grov-arbetare kunde statsmakten sända till brukerna från olika håll. Yrkeskunniga var svårare att få. Andra bergslager fick lämna ifrån sig sådana och ibland var det tvärtom.

De första vallonska invandrarna möttes med främlings- och fiendskap. Den främmande miljön var säkert inte lätt och för många kom de rätt in i skogen. T ex kolarna som kom för att visa hur det gick till att kola i resmilor. I smedjor och hyttor var det liknande förhållanden. Svenskarna förstod inte språket, och invandrarnas vanor var säkert svärbegripliga de också. De första invandrarna antog korta kontrakt, ett eller två år. Många återvände sedan kontraktet gått ut. Prästernas hätskhet mot främmande tro var också en anledning till att det tog tid innan de växte in i svenska förhållanden. Även sammansmältningen med den inhemska befolkningen dröjde. Även om den kyrkliga striden om enhetlighet ebbade ut så fanns ett motstånd mot att gifta sig med utomstående. I fall där tycke uppstod mellan valloner och befolkningen på orten kunde föräldrar vägra samtycke med hänsyn till skillnad i tro. Vallonerna själva försökte bevara sin befolkningsgrupps särdrag genom att endast i undantagsfall ingå blandäktenskap. Långt fram i tiden har ingifte mellan vallonsläkter förekommit. Vallonerna ansåg och ansågs ha socialt större anseende än den övriga arbetarstammen. Det märktes om inte annat så på tituleringen av smeder och deras kvinnor. En härstamning från vallonerna räknades som något extra förnämt. När modernare metoder slog ut vallonsmidet så försvann denna känsla ganska snabbt.

Kunniga, uthålliga och konstnärliga

De personer som kom hit var i många avseenden ett kunnigt och uthålligt släkte. Man kan väl säga att människor som emigrerar till ett annat land har en hel del egenskaper som gör dem bättre lottade än andra. Det är ofta ett urval av de djärvaste och mest företagsamma. Vallonerna hade dessutom kunskaper och erfarenhet som bidrog till deras möjligheter i ett främmande land. Att de skilde sig från den inhemska befolkningen är ställt utom tvivel. Både utseendemässigt och till humör. De var också företagsamma och handlingskraftiga och hade även konstnärliga anlag. Deras insatser har på många områden varit framgångsrika, framträdande och hedrande. De blev också goda samhällsmedborgare, bra läromästare i järn- och bergshanteringen som en gång var vår världsning.

Domstolsprotokollen berättar...

Äktenskapshandel

Ur Tunaläns Härads dombok, tinget den 10 februari 1778.

§46. Drängen Nils Jönsson i Ävrö hade stämt pigan Lisken Nilsson i Snarås och hennes förmyndare Johan Aronsson för visad "motvilja uti den trolovnings fullbordande med vigsel", som de i vittnes närvaro överenskommit.

Lisken Nilsson erkände den lagliga trolovningen, "men det oaktat förnekade likväl Lisken sig vilja äktenskap med Nils Jönsson ingå, utan att kunna någon annan orsak till denna sin motvilja förebära, än hon under vistandet hos honom för kort tid sedan funnit sådan styggelse till hans hemvist Ävrö och jämväl honom själv, att hon i anledning därav icke skall vilja vid Nils Jönsson viga".

På tillfrågan säger Lisken sig icke vara tvingad, lockad eller förledd till trolovningens ingående och erkände, att hon vid trolovningen blivit av honom begåvad med psalmbok, halsspänne, ring, 3:ne kläden och en liten ask med vita penningar. Nils Jönsson menade, att han icke kan frångå Liskens givna löfte om äktenskap och yrkade, att hon av Häradsrätten måtte tillhållas låta detsamma fullborda, helst hon icke med något skäl har styrkt anledningen till sin visade motvilja.

Trots att domstolen "igenom tjänliga och allvarliga förmaningar" sökt förmå Lisken att icke längre uti sitt "motvilliga förnekande av äktenskapets fullbordande framhärda", vidhåller hon, att hon inte vill ingå äktenskap med Nils Jönsson.

Under sådana förhållanden anser även Nils Jönsson, att det är lämpligt att bryta trolovningen och skiljas åt, men med det förbehåll, att hon lämnar tillbaka de givna gåvorna samt betalar till honom "för trolovningens ryggande det därutinnan utsatta vite av 16 Rdr 32 sk. samt ersätta rättegångskostnaden, tidspillan och lidna skada med 16 Rdr 32 sk".

Lisken och förmyndaren Johan Aronsson åtog sig att återställa gåvorna och utbetala vitet, men vad rättegångskostnaden och det övriga beträffar hänsköt de till Rätten att skäligen pröva och bedöma.

Tinget den 11 februari 1778

§58. Utslag i målet.

Eftersom parterna frivilligt inför Rätten överenskommit om att bryta denna deras trolovning och i anseende till att dessa "fästehjon jämväl vidgått, att de varandra ej hävdat", prövar Rätten rättvist, "att den emellan Nils Jönsson och Lisken Nilsson ingångna förening upphäva och för kraftlös förklara". Lisken dömdes att återställa de erhållna gåvorna samt utbetala i vite 16 Rdr 32 sk., samt dessutom till Nils Jönsson erlægga 3 Rdr 16 sk. "Börandes dock Nils Jönsson och Lisken Nilsson hos det vördiga Domkapitlet i Linköping skyndsamligen sig anmäla om vederbörligt skiljobrevs erhållande".

Sökning i databasen

För att söka i databasen fordras att man vet lite om hur programmet fungerar. För att hjälpa den som på egen hand vill söka i databasen på biblioteket har en enkel manual sammanställts. Den kan beställas från PLF och vi sänder den utan kostnad.

Så för den som planerat att besöka Oskarshamn och prova släktforskning med hjälp av databasen kan det vara bra att läsa manualen i förväg och sätta sig in i hur den hela fungerar. Omfånget på manualen gör att vi inte kan publicera den i PLF-NYTT.

Redaktören

Jonas Nilsson Stolt

En person som fått sitt namn i historien

Av Thor Sjöberg

Jonas Nilsson, som han egentligen heter, fick under en kortare militär period byta till namnet Stolt. I kyrkoarkivalierna står angivet antingen det ena eller det andra namnet, ibland båda. Han har genom sina minnesanteckningar, som utgivits under "Jonas Stolts minnen" blivit mycket uppmärksammas i Sverige och även i Danmark.

Jonas fader Nils Jonsson föddes 2 juli 1765 i Basebo. Föräldrar var Jon Nilsson, skräddare och Kerstin Hemmingsdotter. Jon Nilsson dog 24 maj 1802 i lungdot i Basebo som inhyse, 60 år gammal. Han föddes därmed omkring 1742. Kerstin Hemmingsdotter dog några år senare den 22 juli 1808, också i lungdot, 71 år gammal. Hon bör därför vara född omkring 1737.

Nils Jonsson var i sitt första äktenskap gift med Stina Persdotter. Hon dog ung endast 37 år gammal, den 26 oktober 1810, i bröstsjuka. Det innebär att hon föddes omkring 1771. Men i Högsby husförhörslängd 1810 sidan 171 Basebo är hennes födelseår noterat som 1768.

Nils Jonssons andra hustru blev Anna Jaensdotter som var född 28 augusti 1789 och de vigdes 1 november 1811 och i detta äktenskap föddes alltså Jonas som första barnet.

Jonas Nilsson Stolt föddes den 3 oktober 1812 enligt uppgifter på ett torp kallat Stenkullen. Husförhörslängden nämner inget om torpnamnet utan endast om byn Basebo på vars ägor detta torp låg. Fadern Nils Jönsson var torpare och hans moder hette Anna Jaensdotter. Jonas hade tre syskon, Nils född 6 september 1815, Stina Maria född 11 maj 1823 och Peter Magnus född 3 januari 1826.

Nils Jonsson dog den 30 juli 1827 som inhyse i Basebo i lungdot, 62 år och 1 månad gammal.

Jonas Nilsson gifter sig med Kristina Nilsd. 17

juni 1835, han står som dräng från Basebo och hon som piga från Hanåsa. Sonen Nils Johan föddes 9 februari enl födelseboken medan husförhörslängden anger 4 juli. Dottern Gustava föddes 27 april 1838. Sonen Carl föddes 22 oktober 1840. Sonen Gustaf föddes 11 juli 1843, han dog dock redan 2 oktober samma år. Sonen Adolf föddes 29 september 1844. Dottern Johanna Kristina föddes 10 oktober 1847 men dog följande år den 27 februari. Sonen Gustaf föddes 27 januari 1849. Dottern Emma Christina föddes 7 november 1851 och sonen Otto föddes 9 april 1854.

Hustrun Kristina Nilsdotter föddes 10 april 1816 i St Hanåsa, moder Anna Lena Danielsdotter. Hon dog 2 oktober 1878 i en ålder av 62 år 8 månader och 4 dagar. De bodde då i Hanåsa.

Jonas dog 29 augusti 1883 som inhyse änkläng i Hanåsa. Han var då 70 år 10 månader och 26 dagar. Det står någon stans att han bodde hos en bror i Högsby efter hustruns bortgång men det har inte bekräftats.

Jonas kom att från tidig ålder börja som skomakarlärling och skomakaryrket blev tydligen hans huvudsakliga arbete genom livet. Han var någon tid militär i Hultsfred, vissa källor talar om värnplikt, andra säger att han var värvad. Enligt uppgift spelade han några instrument och var anlitad vid bröllop eller andra festligheter.

Efter att han gift sig och hans familj började växa slutade han med att åka på tillställningar för att spela. Enligt uppgift blev han engagerad i väckelserörelsen och detta blev en bidragande orsak till att fiolen blev kastad på elden. Han säger bl a "...jag av trötthet och avsky för detta usla liv gjorde slut härpå".

Tack vare hans vetgirighet av att lära läsa och skriva har vi fått ett utmärkt dokument sparad åt eftervärlden. På den tiden var inte skolgången något för fattigmans barn. Han beskriver sin egen kunskapsinhämtning som, "...jag har aldrig varit till

någon skola utan min mor lärde mig läsa". Hans möjlighet att lära sig skriva var också begränsade eftersom hans far tyckte, "...att det tjänar oss fattiga till ingenting, ty vi bli ändå icke annat än fattiga arbetare". Men envishet och mödosamt arbete gjorde att han så småningom lyckades.

Jonas Stolts minnesskrift har den utformningen att han gör jämförelser mellan tiden omkring 1820 och mitten av 1870-talet då han skrev ner det som vi nu kan läsa om. Han skriver som inledning: "Jag har i mera än 20 år tänkt att göra en liten minnesbok, ...och huru långt jag hinner därmed, det vet allena Gud, ty det är allena Gud, ty det är på

sista tiden..." Medan han skriver ned sina minnen och hågkomster så vänder han sig genom skriften till sina barn. Uttrycket "min pojk" eller "mina pojkar" använder han på ett flertal ställen.

Källor:

Högsby HFL 1810, 1812-1819, 1820, 1848-1854, Rulle IJ 1167, IJ1168.

"Byskomakaren Jonas Stolts minnen" utgiven av Kalmar läns museum.

Ett tack till alla som bidragit med upplysningar om Jonas Stolt. *Redaktören*

Läsövning

Lösning på sidan 10.

Kungälv

Den 21 dennes som är nästa lördag, kommer, afledne Johannes Johansson från Stenatorp, 4 myndiga barn, genom auktionen, att till den minstbjudande på ett årstid, bäst aflednas med Wäskan som då bestämmes af som förnämdes hos Gustaf Johanssons kätterska kläkan 3 efter middag,

Gnottlanda den 14 Mars 1855

Andreas Johansson

uppläst i Algestorps kyrka den 15 Mars 1855 af *J. H. M. M. M.*

Fakta om Sveriges befolkningsstatistik

Av Thor Sjöberg

Sverige har detaljerade uppgifter om sin befolkning sedan 1749. Detta är helt unikt, undantaget Finland, som då var svenskt. Före 1749 hade det varit kyrkans uppgift att räkna befolkningen. 1688 års kyrkolag tvingade varje församlingspräst att upprätta kyrkobok över födda och döda, utflyttade och inflyttade.

I mitten av 1730-talet gavs kunglig order om att staten skulle samla in uppgifter om befolkningen för att underlätta indrivningen av skatter. 1749 instiftades tabellverket, som blev ansvarigt för befolkningsstatistik för hela riket. Sju år senare kompletterades det med Tabellkommissionen, vars jobb blev att se till att Tabellverket fungerade.

Släktforskarnas årsbok

1998 års upplaga av Släktforskarnas årsbok är liksom tidigare år en gedigen samling av artiklar som spänner över ett brett fält. Artiklarna behandlar allt ifrån källkritik vid forskning, en presentation av Svenskt biografiskt lexikon, samt ett flertal släktutredningar som visar sig intressanta.

Källkritiken är en viktig del av forskning och enligt författaren Urban Silkeborg så blir ingen en duktig släktforskare utan denna kunskap. Det står alldeles klart för var och en som sysslar med forskning att bedömningen av en källas trovärdighet är en viktig del av forskningsarbetet.

Svenskt biografiskt lexikon (SBL) är för många släktforskare en ofta förbisedd källa. Författaren till

Statistiska centralbyrån (SCB) bildades 1858 som en arvtagare till Tabellverket. Befolkningsstatistiken var till en början den dominerande delen, men nya grenar tillkom efter hand. Samma år ersattes Tabellkommissionen av Statistiska beredningen, ett samordnande organ för officiell statistik. Den förvandlades i sin tur 1886 till Statistiska tabellkommissionen, som upplöstes 1948.

Även om Sverige alltså har den längsta sammanhängande befolkningsstatistiken kan vi inte skryta med första folkräkningen: "Och det hände sig vid den tiden, att från kejsar Augustus utgick ett påbud, att hela världen skulle skattskrivnas. Detta var den första skattskrivningen, och den hölls, när Kvirinius var landshövding i Syrien." (LUK 2:1-2)

den här artikeln - Carl Henrik Carlsson - ger en del historik omkring arbetet med detta verk och förklarar arbets- och urvalsmetoder.

Ett flertal släktutredningar finns också med i årsboken, bl a Carl XVI Gustafs och Anders Walls härstamningar.

Inger Rudberg funderar över vad som kan göras med gamla brev - slänga eller bevara och låta eftervärlden ta del av dem.

Läs gärna Släktforskarförbundets årsbok, Du får många uppslag och ideer. Det är inte bortkastad tid eller pengar. Om Du inte vill köpa den, finns den att låna på Ditt bibliotek.

Redaktören

Vår förening är medlemsförening i
Sveriges
**Släktforskar-
förbund**
Box 30222, 104 25 Stockholm.
Tel: 08-695 08 90.
E-post: genealog@genealogi.se

Nättidningen **Rötter**
innehåller det mesta.
www.genealogi.se

Nya medlemmar

Nr	Namn	Postadress	Post nr	Postort	Telefon nr
1284	Britt-Marie Svensson	Näs Östregård, Blädinge	342 91	ALVESTA	042 - 411 72
1285	Karl-Erik Klevhag	Protokollgränd 42	226 47	LUND	046 - 14 12 12
1286	Berndt Carlsson	Käckestad, Västerlid 1	542 93	MARIESTAD	0501 - 350 00
1287	Stig Holtzberg	Lenarp Pl 3665	262 93	ÄNGELHOLM	0431 - 271 29
1288	Gunilla Karlsson	Blomsterhult 31	572 96	FÅRBO	0491 - 44 10 49
1289	Carina Duvlund	Rundgatan 1	570 90	PÅSKALLAVIK	0491 - 911 46
1290	Bengt Pettersson	Pl 724, Gusemåla	361 92	EMMABODA	0471 - 220 63
1291	Annsöfi Sterner	Säbrå, Hällenlund 10	871 93	HÄRNÖSAND	0611 - ????
1292	Hans Lewander	Lilla Rosenlund	741 93	KNIVSTA	018 - ?????
1293	Mikael Eng	Alsteråvägen 10	384 40	ÅLEM	0499 - 227 38

10 nya medlemmar sedan förra utgåvan av P L F-NYTT. Vi hälsar dem välkomna.

Torpet Rävklinten under Hökhult, Misterhult sn (H)

Av Thor Sjöberg

Den som idag söker efter torpet Rävklinten har svårt att finna det. Själva torpet finns inte längre kvar och nuvarande bebyggelse har fått ett annat namn.

Torpet Rävklinten under Hökhult finns omnämnt i lantmäterihandlingar från 1689. Dess åker bestod mest av starr och grusjord och en del sand till en areal av 2 skäppland och 7 kappland. Hemma vid husen äng av hårdvall och starrvall i ett kärr.

Rävklinten brukades som husartorp fram till 1870-talet då laga skiftet gjorde att en av Hökhults

hemmansdelar flyttades ut hit. Den då där boende husaren Peter Palm, född i Misterhult 7/2 1846, hans hustru Maria Christina Carlsdotter, född 24/12 1842 samt dottern Elsa Maria, född 10/6 1869 flyttade till Falhult. Falhult låg också på Hökhults marker och kom därför att nyttjas som husartorp. Falhult revs omkring 1965 och återuppbyggdes som fritidsstuga i Klintemåla.

I samband med utflyttningen av hemmansdelen till Rävklinten, revs det gamla torpet och nytt boningshus uppfördes. Det nya hemmanet fick namnet Högsholm. Detta hemman finns fortfarande och har koordinaterna 7695/4935 på topografiska kartbladet 6G NO.

Roligt eller dumt

Vilket ligger närmast, månen eller Amerika?

Det måste vara månen.

Varför det?

Jo, man kan ju se månen men inte Amerika.

Mamma, är det långt kvar till Amerika?

Tyst unge och simma vidare.

Mamma, de andra barnen säger att jag är en trehöv-

dad drake. Ja, ja, oroa dig inte. Det är bättre med tre huvuden än bara ett.

Mamma, min lärare säger att mitt huvud är för stort.

Tyst unge och se till att få ut din hatt ur garaget så att din far kan köra in bilen.

Allt enligt Shafir Ahmad, Singapore

Lösning till läsövning

Se övningstexten sidan 7

kungörelse

Den 21 dennes som är nästa Lördag, kommer, afledne Johannes Johanssons från Stenatorp, 4 omyndiga Barn, genom auction, att till den minstbjudande, på ett årstid, bårt ackorderas mäd Willkor, som då bestämmes ock som förrättas hos Gustaf Johansson i Kilatorp kläckan 3 efter medag,
Grutlanda den 14 Mars 1885

Andreas Johansson

uppläst i Algustorps kyrka den 15 Mars 1885 af J.H. Vingqvist. (?)

Databasen

Antalet inmatade poster i databasen var den 24 januari 1999, 2 884 690.

Förändringarna framgår av bilagan "PLF:s databas 1999-01-24". Vill Du delta i insamlandet av uppgifter kan Du som är intresserad ta kontakt med Sam Blixt eller någon i PLF:s styrelse för närmare upplysningar.

Frågor på databasen sänds till PLF, Box 23, 572 21 OSKARSHAMN.

Kostnader för brevfrågor.

Vi tar **20 kronor per svar** enligt det särskilda frågeformuläret eller för brev med max fem frågor.

Vi tar **40 kronor för samma tjänster** till icke medlemmar.

Avgifterna för svar på brevfrågor kan sändas in via postgiro eller på annat sätt. Ange på frågeblanketten Du sänder in vilket av betalningssätten som använts. Om pengarna sänds via postgiro så meddela på talongen vad pengarna är avsedda för. Det kan ibland uppstå missförstånd om detta.

Styrelsen

Efterlysning

Dear Sir or Madam

I'm sending you a family tree that SVAR did for me on my Great Grandfather Johan Reinhold Andersson (John Reinhold Andrews in America) with the hope somebody in your organization may be researching the same people. If so, please have them contact me at the below address or numbers. Thank You. I got your out of "Swedish Genealogical Resources" by the "Minnesota Genealogical Society", P.O.Box 16069, St Paul, MN 55116, USA.

Sincerely Ronald E. Peterson, 3007 Bliss Avenue, Clovis California 93611-5228, USA. Phone (559) 298-7778. Fax (559) 298-0439. E-mail repp5@concentric.net

Antavlan med tillhörande ansedlar är för stor att publicera i PLF-NYTT. Därför får den eller de som har intresse att ta del av materialet lämna meddelande därom så sänder vi en kopia.

Redaktören

Litteratur att köpa

Till kännedom för forskare intresserade av Fryksdalen meddelas härmed, att Östra Emterviks Hembygdsförening låtit trycka del III (1726-1740) av "**Sammandrag av Fryksdals härads domböcker**" av undertecknad Gunnar Almqvist. Boken är på 624 sidor och har fått samma utförande som föregående delar, med ort-, sak- och personregister. Pris 200 kr plus porto 35 kr.

Den kan beställas från Hembygdsföreningen hos följande: **Gunvor Jansson, Bogerud, 686 96 Östra Ämtervik.** Tel 0565-32056, eller hos Hembygdsföreningens sekreterare: **Per Sundqvist, S. Ås, Bråten, 686 96 Östra Ämtervik.** Tel 0565-310 04. E-post sundqvist@xpress.se.

Hembygdsföreningen har ännu kvar några exemplar av del I (1600-talet) och del II (1705-1725) till samma pris, 200 kr plus porto 35 kr per del. **Gunnar Almqvist, Antenngatan 8 B, 421 33 V. Frölunda.** Tel 031-477 729. E-post gunnar.almqvist@swipnet.se.